

Песна за татко ми

Секоја вечер уморен тој ни се враќа
кога денот кон залез јазди
и секоја приквечер лицето негово добро
нова брчка го бразди.

И започнувајќи ја својата приказна нова
донесена од полето,
тој ми ја открива вистината за лебот и земјата
и убавината на пролетта.

Потоа долго е замолчан и со испукана рака
ја гали мојата коса,
а јас го чувствувам немиот тек на приказната
како здив на ливада в роса.

Секоја приквечер уморен тој ни се враќа
сонцето кога зајдува
и в секоја брчка лицето што му го бразди
по една добрина најдувам.

Видое Подгорец